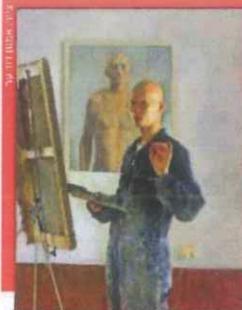

אומנות הרוח

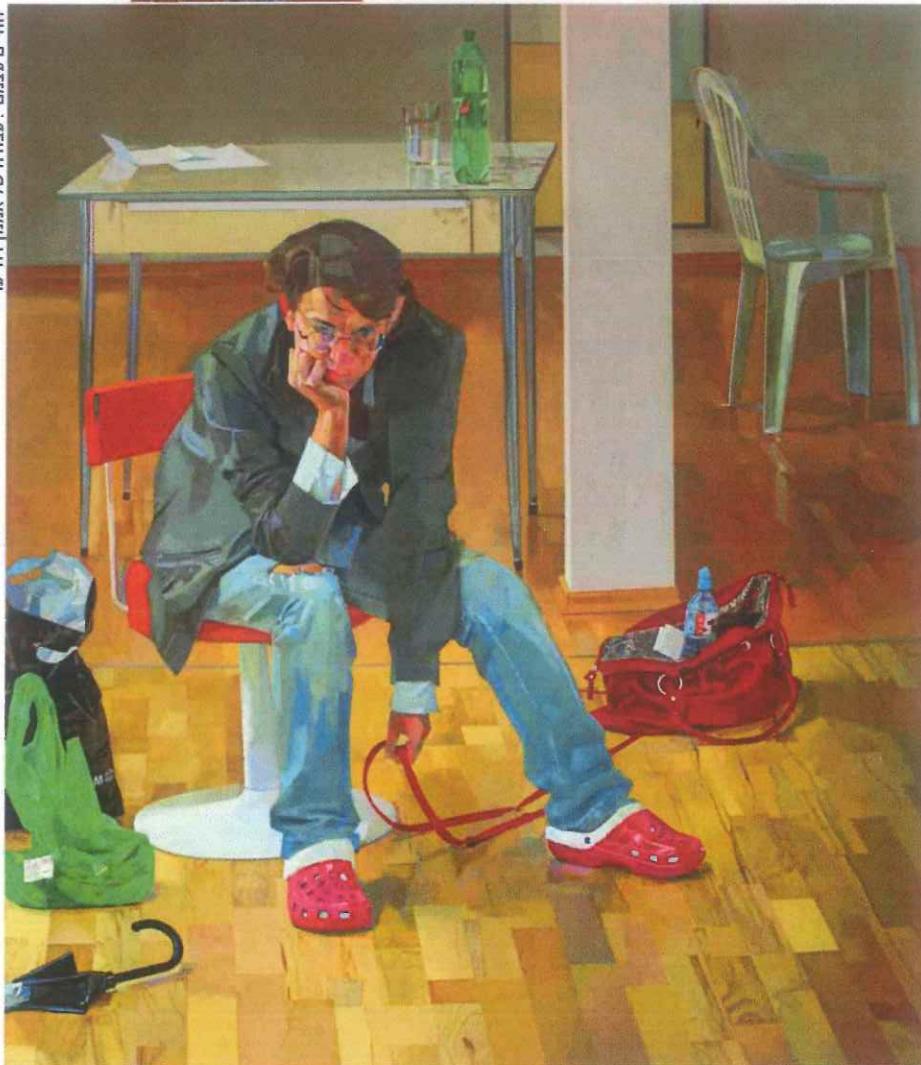
דו"ח מקיף על עולם האומנות מצבע עיל גידול בשיעור 6% במכירות ב-2018 ■ אומנות הגלריות נדחקות לטובת הסוחרים הגדולים ■ "אומנות היא עולם עסקי בעל שווה תחתונה אחת: רווח", מבקר הצייר אמנון דוד רור ■ ווגם: איזו מכללה מציעה לכם פרנסת טובה ממוזיקה?

| 08 |

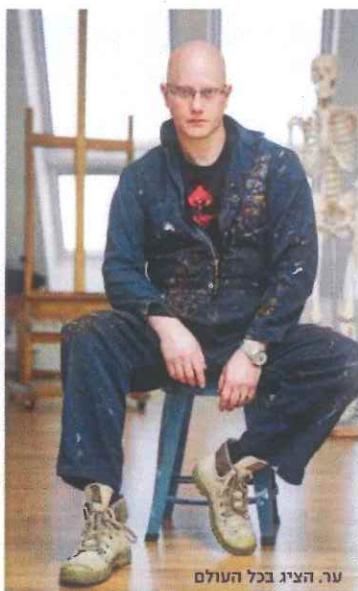
אבי ליטל

בשנת 2018 נגדל שוק האומנות העולמי ב-6%, ל-67.4 מיליארドル ו долר במכירות - כרך עלי פי רוח שככבה לאחרונה הכלכליות המוערכות ד"ר קליר מקאנדרה. את הרוח פרסמו שיחסים מגני האמנויות העכשוויות הנחשים והגדולים בעולם: Art Basel, UBS.

ספרים והופך את 2018 לשנה השניה ברוחותה בעשור האחרון. היא מפגרת רק אחרי שנתי 2014 - איזה הסתכמו המכירות ב-68.2 מיליארドル. למורות התנומות המלודיות על צמיהה, נראה כי פחת ופחת ויריים נגנות ממנה. לפי הרוח - וכן לפי דברים שפרסמה הפלטפורמה והמקומית לאומנות - Artsy.

אילן: thomas lewandowski

אר, הצייר בכל העולם

"אומנות היא עולם עסקי בעל שורה תחתונה אחת: רווח"

אומנם דו"ח מקיף על שוק האומנות העולמי הצבע עיל גידול של 6% במכירות ב-2018, אך הגלריות הקטנות נדחקות לטובת הסוחרים הגדולים ■ "כברבה תחומי עסק", מסביר הצייר הישראלי הפועל בברלין אמנון דוד עוז, "ה גופים הגדולים והחזקים מקרים דזוקא מסתנים מגמה מקדים ורואה את רגיהם של העסקיים הקטנים, שבברבה מקרים דזוקא מסתנים מגמה של חידושים"

57% מהסוחרים רואו השנה שבעה כייצר המניות שלהם יורדו. מדובר בהמשור ישיר של מגמה הנשכת לאזרע הכספי, שבסוגרתה סך כל המכירות על 9%,อลם כמות הייצירות שנמכרו ירדה ב-9%.

ב-2018, פחות מ-5% סטוחרי האכוניות היו סוחרים סך עסකאותיהם עמד על רב כטליון דולר, בכאה שך עסකאותיהם עמד על בין 250 ל-500 אלף דולר, רואו יתרה במכירות בשיעור של 18% ו-4% (הທוראות במכירות ב-2017). לעומת זאת, מוחדרם במכירותם הגבוהים ביותר במהלך השנה שנות - ככלומר באלה שך עסකאותיהם עמד על 10 עד 50 מיליון דולר, או על יותר מ-50 מיליון דולר - נהנו מעלייה במכירות בשיעור של 17% (בהתאם). "

"אני מופתע מההנתונים ברוח", אומר הצייר אמנון דוד עוז, החי ופועל בברלין בחשש והכעס אחורונו. "אתה תטיסטי הרוחות גורסת שעולם האמנויות עסוק בחיפוש תמיiri אחר חדשנות הן בפניהם היצירתי הן בפן העסקי. אבל אם נתבונן

11.11x31.21	2/2	25/04/2019	68198347-6
חירם שי -	51740	עטקים	עמוד 9

ו"נקטפים' מיריהן", היא הסכירה. משמעות הדבר היא כי בוגר לשיקעות המודרניזם בעולם העסקי, רק לעתים נדירות ואות לודיתלו החזורה ניכרת על השקעה שלהן. "ההבנה הוו, באיזו עמדת מסוכנת נתנות חלון, באמצעות מכנה בנוומחה לתוך פניה", אומרת מקאנדרו.

עמדת זו גם עוררת להסביר את הירידה בפתחת גלריות חדשות בעשור השני לאחרון, היא מוסיפה. משנת 2008 ועד 2019 צנחה מספר הгалריות חדשות שנפתחו מדי שנה ב- 86% - קר על פי הדוח שכתבה.

"בברכה תחומי עסוק, הגופים הגדולים והחוקים והקלים את גליהם של העסיקים הקטנים, שבברכה מקרים דוקא מסמנים מגמה של חדשנות", מסכימים עיר, שעבורותיו מייצגות

הנתונים מדברים بعد עצם: בשנה החולפת, פחות מ- 5% מסוחרי האמנות הי/o אחרים ל- 50% מהמוכרות

באוסףם החשובים לן לבטnek וסר רונלד כהן, ובמיוחד הירידים (נורדארט, המבורג ביאן, ראליסמוס אמסטרדם, ארמוורי שואו בניו יורק, ארט מונאקו ועוד).

"באזרן, כמובן, כל השדרה צר בברכה", הוא מוסיפה, "אף שהוא גדול בתחום, מעתים הם האספנים והכללים להשיש סכומים שగרוו את התחרות של מקבליהם הגדולים בחו"ל. מצד שני, השוק בארץ - לדומה לשוק המסעדיות - מתאפיין בשנים האחרונות כדרימות גדוריה יותר.

"דוגמה לדוגמה חדשנית שספק אם הייתה מקלט פתחון פה רומה בשוקים בחו"ל היא תערוכת זוכי הפרס ע"ש חיים שיף במוזיאון תל אביב לאמנויות: החל הגורו במוזיאון מוקדש לה. עד לפני כעשור, איש לא היה מעלה על דעתנו שובר זה יוכל להתקיים".

בנתונים נראה בנקל שמדובר בעולם עסק כל דבר - השורה התהודה בו, בכלל עסק אחד, היא קרוויים."

באחד האומנים המודרניים. הוא הציג בשורה של תערוכות בארץ (מהיאן תל אביב, מוזיאון רמת גן ווור) וכח"ל (פורום גלי ניו יורק, וויליאם באמסטרדם, מוציאי גלי וקיווב גלי בלונדון ועוד). עיר היה הראשון שזכה בפרס שיפ היוקרתי, והוא מציג בעת מוחיאן תל אביב בתערוכה קבוצתית לציד עשרת הזוכים האחרים ברוס זה לאומנות פיגורטיבית-ירועית.

"אומנם הגלריזטים והמונייאנטים קובעים אופנות", הוא מוסיפה, "אבל הם גם יכולים להישאר מאחור בכל شيء של מגמה או אופנה. לכן, באופן שעשוי להיחשב למפתיע, שוק האומנות העולמי נותן לקל עליון רק סייננס מחובבים מאוד, וכך הכל הוא מראה שמרנת מסימת - הטעיה לקדם אומנות שכבר הוכחה כרוחית, ובמסגרות שכבר הוכחו את עצמן. גם במכירות פומביות, את המחרירים הגבוהים ביותר ישינו כמעט כמעט האומנים המבוססים ביותר, שכבר הרוינו את מקומם בפנטיאון של תולדות האומנות".

"ברכה אנשים הצליחו לא רע בכלל בשנת 2018", הוספה מקאנדרו. "אולי הייתה גם תחושה של 'תודה לאל שעבכנו את זה. מה הרבר הבא שעומד לקרות?'. יתכן כי תחושת השברירות, בעיקר בקרב הгалריות הקטניות יותר, עוממה במקצת בשל האמונה שתלו בכמה אומנים שירודים למכור.

על פי הדוח שפורסם, בקרב הгалריות העוברות רק בשוק העתיקי, 63% מכל המכירות שלהם נבעו ממכוורת של שלושת האומנים הפלורליים ביותר של כל גדרה; במשמעותו, אומן אחד היה אחראי לפחות מ- 42% מערך המכירות של אותה שנה בגלריות אלו. אומנים מוכרים אלו לו רוב נחטפים על ידי סוחרים גודלים יותר, עובדה שתרמה לדינמיקה של מה שמכונה "כלכלה כוכב בעולם האומנות", כפי שציינה מקאנדרו בעבר ב- "Arise".

"గליהות קטנות יותר משקיעות כל

כך הרבה מהמאז, זמן וכיסף באומנים

בתחלת דרכם, ואו הם מבשילים

אלאם: יונתן